

Lekcja 7

18 maja

MOTYWOWANI NADZIEJĄ

Część I: Przegląd

Tekst przewodni: Iz 25,9.

Zakres studium: Mt 13,30.38-41; 2 Tm 3,13; Mt 24,27.30-31; 1 Kor 15,51-53; 1 Tes 4,13-18; Dn 8,14; 7,9-14; 9,20-27; Rz 13,11.

Wprowadzenie: Pierwsze przyście Mesjasza to jedno z najważniejszych wydarzeń w dziejach wielkiego boju. W okresie przedstawionym w proroctwie jako 70 tygodni diabeł usiłował zniszczyć wiarę Izraela w przyście Mesjasza jako wypełnienie starotestamentowych obietnic, prorocstw i typów. Podobnie pod koniec proroczego okresu 2300 lat siły zła usiłowały ukryć prawdę o rozpoczęciu sądu przedadwentowego w niebiańskiej świątyni i zbliżającym się powtórnym przyściu Mesjasza.

Pod koniec proroczego okresu 70 tygodni Bóg miał swój wierny lud, w tym Symeona, który „oczekiwał pociechy Izraela” (Łk 2,25), Annę i innych, „którzy oczekiwali odkupienia Jerozolimy” (Łk 2,38). Ci nieliczni wierni ujrzeli w Jezusie spełnienie obietnicy przyścia Mesjasza. Podobnie pod koniec okresu 2300 lat wielu wierzących, takich jak William Miller, odkryło „teraźniejszą prawdę”, przesłanie nadziei związane z rychłym powtórnym przyściem Mesjasza. William Miller odkrył to przesłanie nie przy pomocy filozoficznej metodologii, ale przez dosłowne czytanie *Pisma Świętego*. Fakt ten ilustruje po raz kolejny, jak niezbędne jest *Pismo Święte* w wielkim boju.

Tematy lekcji

Ta lekcja skupia się na dwóch zasadniczych tematach:

1. Choć data powtórnego przyścia Chrystusa nie została podana w biblijnych proroctwach, prorocтва o 70 tygodniach i 2300 dniach wiążące się z pierwszym i powtórnym przyściem Jezusa, wypełniły się precyzyjnie. To precyzyjne wypełnienie prorocstw upewnia nas, że powtórne przyście Chrystusa jest pewne i nastąpi rychło.

2. Adwentyści zostali powołani przez Boga, by ogłosić światu wypełnienie najdłuższego proroczego okresu w *Biblii*. Bóg powołał ich także po to, by wezwali ludzkość do przyjęcia nadziei powtórnego przyścia Jezusa i definitywnego zakończenia wielkiego boju.

Część II: Komentarz

Nadzieja premilenaryzmu

Nadzieja i optymizm cechowały w XIX wieku mieszkańców Stanów Zjednoczonych - kraju, który swój niepodległy byt datował od czasu słynnej amerykańskiej rewolucji. W XVIII wieku zmiany społeczne, ekonomiczne, polityczne oraz rozwój nauki i techniki pozwalały wierzyć, że nadchodzi nowy złoty wiek. To nastawienie wywierało wpływ na protestanckie chrześcijaństwo, kształtując doświadczenie poszczególnych wierzących i całych Kościołów. Tak narodziło się postmilenialne chrześcijaństwo pełne nadziei i optymistycznego eschatologicznego zapału.

Ale czym jest postmilenaryzm? Słowo „milenaryzm” pochodzi od łacińskiego *millennium*, „tysiąclecie”, odnoszącego się do tysiącletniego panowania Chrystusa ze świętymi opisanego w Ap 20,1-6. Większość chrześcijan akceptuje biblijną naukę o milenium, ale nie wszyscy zgadzają się do tego, jak ma się owo milenium do powtórnego przyścia Chrystusa i sądu ostatecznego.

Pierwsi poapostolscy teolodzy zwani ojcami apostołskimi wyznawali premilenaryzm czyli wierzenie, że Chrystus przyjdzie powtórnie na Ziemię *przed* milenium i wykonaniem sądu ostatecznego. (Adwentyści oczywiście rozumieją, że sprawiedliwi spędzą milenium wraz z Chrystusem w Niebie). Jednak w stosunkowo krótkim czasie kolejni teolodzy, tacy jak Orygen z Aleksandrii (185-253/254) i Augustyn z Hippony (354-430), połączyli grecką filozofię z chrześcijańską teologią i zastosowali alegoryczną metodę interpretacji *Biblii*. W wyniku tego odrzucili premilenaryzm jako naiwny i powierzchowny sposób tłumaczenia *Aapokalipsy Jana*, a zamiast tego zaproponowali nową teorię milenium, nazwaną później amilenaryzmem.

Według tej teorii milenium należy rozumieć alegorycznie albo duchowo. Podobnie jak w greckiej filozofii, według której czas nie ma szczególnego znaczenia dla duchowości czy eterycznej sfery istnienia, ojcowie Kościoła uznali, że milenium oznacza okres między pierwszym przyściem Jezusa i Jego powtórnym przyściem. Dlatego milenium nie oznacza przeszłości ani przyszłości, ale całą erę chrześcijańską. W tym okresie Chrystus panuje duchowo z duszami świętych w Niebie i Kościołem na Ziemi. Kościół jest Bożym królestwem na tej planecie. Chrystus działa, by ustanowić swój Kościół po krańce Ziemi, umniejszając w ten sposób władzę diabła. Jednak przed powtórnym przyściem Chrystusa szatan doprowadzi do zepsucia w Kościele i pojawienia się antychrysta. Wtedy to Jezus przyjdzie powtórnie, ratując Kościół przed antychrystem i dokonując sądu ostatecznego, aby w ten sposób ustanowić nowy porządek rzeczy. Takie stanowisko zostało przyjęte przez Kościół Rzymskokatolicki, Kościoły prawosławne i niektóre wyznania protestanckie, w tym luterzańskie, anglikańskie i prezbiteriańskie.

Postmilenaryzm

Postmilenaryzm był adaptacją amilenaryzmu w XIX-wiecznych Kościołach protestanckich, które dostosowały go do ówczesnej sytuacji. Podobnie jak amilenaryści, postmilenaryści wierzą, że Chrystus przyjdzie pod koniec milenium. Jednak w przeciwieństwie do amilenarystów większość postmilenarystów jest zdania, że milenium oznacza dosłowny 1000 lat. Okres ten nie jest tożsamy z całą erą chrześcijańską, ale jedynie ostatnim 1000 lat przed powtórным przyjsciem Chrystusa. Podczas tego 1000 lat Chrystus ma działać przez Ducha Świętego i Kościół, by głosić ewangelię całemu światu i ustanowić swoje tysiącletnie królestwo. Kiedy większość ludzkości przyjmie ewangelię, władza i panowanie diabła ulegną ograniczeniu, a świat wkroczy stopniowo w złotą erę, okres pokoju, sprawiedliwości, prawości, miłości i dobrobytu, który będzie przedsmakiem wiecznego królestwa Bożego. Zachowując niezwykle optymistyczną postawę wobec jednostek i społeczności, postmilenaryści nie przewidują okresu, w którym Kościół ulegnie zepsuciu i zostanie opanowany przez prześladowającego go antychrysta i świat. Po mileniu nastąpi powtórne przyjscie Chrystusa, powszechne zmartwychwstanie, sąd ostateczny i wreszcie nastanie wieczne królestwo Boże.

Sądząc z postępu w głoszeniu ewangelii w świecie w XVIII wieku, XIX-wieczni postmilenaryści doszli do wniosku, że milenium wciąż było kwestią przyszłości, ale niezbyt odległej, w zasięgu jednego pokolenia. Ponadto, skoro milenijne królestwo miało zostać wprowadzone przez Chrystusa za pośrednictwem Kościoła, protestanci zakasali rękawy i zaczęli pracować z zapalem, by nastąpiło milenium, i to jeszcze za ich życia. Zmiany i postęp cechowały atmosferę panującą w Ameryce. Coraz większa liczba towarzystw biblijnych wydawała *Biblię* i publikacje chrześcijańskie. Misjonarze byli wysyłani do dalekich krajów, by przygotować świat na przyjęcie ewangelii i wkroczenie w milenijne królestwo. Równoległe z tym rozwojem wynalazki techniki przyczyniały się do znaczącego wzrostu jakości życia w Ameryce i na całym świecie. Towarzystwa wstrzeźliwości starały się działać dla poprawy stanu zdrowia społeczeństwa, głosząc potrzebę abstynencji od alkoholu. Korzystając z czasu względnego pokoju partie polityczne i ruchy społeczne wzywały do gruntownych zmian społecznych odpowiadających ustanowieniu milenijnego królestwa Bożego.

Jednak nie wszyscy podzielali postmilenijną ekscytację większości. Pierwotne premilenijne poglądy apostołów i ojców apostołskich zostały ożywione przez anabaptystycznych reformatorów XVI wieku, a następnie podtrzymywane przez niektórych angielskich ewangelików w XVIII wieku, aż wreszcie zaczęły się szerzyć w Ameryce w pierwszej połowie XIX wieku. W XIX wieku najważniejszymi zwolennikami biblijnego premilenaryzmu byli William Miller, a po wielkim rozczarowaniu, jakiego doświadczyli uczestnicy jego ruchu - adwentyści dnia siódmego. Podobnie jak postmilenaryści, adwentyści premilenaryści wierzyli, że milenium oznacza rzeczywisty 1000 lat, nastąpi w przyszłości i rozpocznie się już wkrótce.

Adwentyści dnia siódmego

W przeciwieństwie do postmilenarystów adwentyści dnia siódmego jako premilenaryści rozumieli z *Biblii*, że przed dniem Pana sytuacja ludu Bożego w świecie ulegnie pogorszeniu (2 P 3,3-13). Jezus przyjdzie powtórnie przed milenium (Ap 19,11-16), by zbawić swój prześladowany Kościół, wzbudzić z martwych swój lud i zabrać zbawionych do Nieba (1 Tes 4,13-18). W Niebie lud Boży będzie nie tylko panował z Chrystusem (Ap 20,4,6), ale także uczestniczył w sądzie Bożym nad bezbożnymi (Ap 20,4; 1 Kor 6,2). W tym czasie diabeł ma pozostawać „związany (...) na tysiąc lat” (Ap 20,2) na Ziemi, gdyż nie będzie mógł „zwozić narodów” (Ap 20,3). Te narody to bezbożni, którzy nie zmartwychwstaną, aż dopełni się tysiąc lat (Ap 20,2-3.5). Kiedy zakończy się milenijny sąd, Jezus przyjdzie po raz kolejny na Ziemię wraz ze wszystkimi zbawionymi. Wówczas wskrzesi wszystkich bezbożnych (Ap 20,5.7.13) i wykona na nich wyrok sądu ostatecznego (Ap 20,11-12). Diabeł zwiedzie bezbożnych po raz ostatni, by skłonić ich do walki przeciwko Bogu i przejęcia siłą Jego królestwa (Ap 20,7-9). To wydarzenie będzie kulminacją wielkiego boju. Chrystus wykona wyrok sądu, a bezbożni, diabeł i zło, w tym sama śmierć, zostaną wrzuceni do „jeziora ognia” (Ap 20,9-10.14-15) i na zawsze unicestwieni.

Miller i adwentyści dnia siódmego nie podzielali optymizmu współczesnych im postmilenarystów co do ludzkiej natury i świetlanej, utopijnej rychłej przyszłości ludzkości. Taka postawa nie była jednak podyktowana antyspołecznym, pesymistycznym czy negatywistycznym usposobieniem nie pozwalającym im cieszyć się postępem i nadzieją ludzkości. Miller i adwentyści dnia siódmego sformułowali swój premilenarystyczny pogląd na podstawie solidnego, literalnego, historyczno-gramatycznego studium *Biblii*. Dlatego odrzucili zarówno amilenaryzm jak i postmilenaryzm jako zakorzenione nie w *Biblii*, ale założeniach starożytnej greckiej filozofii oraz aktualnych przewidywaniach socjoekonomicznych i politycznych. Wnioski przedstawiane przez amilenarystów i postmilenarystów nie tylko nie znajdują się w *Biblii*, ale są wprost przeciwne jej nauczaniu, wskutek czego wypaczają ewangelię i budzą fałszywą nadzieję. Miller i adwentyści dnia siódmego pragnęli nadziei, ale opartej na mocnym fundamencie Słowa Bożego.

W ciągu kilkudziesięciu lat XX wieku dwie wojny światowe i zimna wojna sprawiły, że legł w gruzach postmilenijny optymizm co do ludzkiej natury i stopniowego zaprowadzenia przez ludzkość milenijnego Bożego królestwa pokoju i dobrobytu. Większość ewangelików wróciła do premilenaryzmu. Owszem, ten premilenaryzm był okrojony i wypaczony, gdyż został połączony z niebiblijnym dispensacjonalizmem. Jednak fakt, iż ewangelicy wrócili do premilenaryzmu, wskazuje, że amilenaryzm i postmilenaryzm są nie tylko niebiblijne, ale oferują

niewystarczającą i rozczarującą egzegezę wydarzeń czasu końca. Biblijny premilenaryzm jest jedyną podstawą nadziei. Uczy, że ludzkość nie jest w stanie zbawić siebie i świata, ale Jezus przyjdzie powtórnie w najtrudniejszym momencie dziejów. Przed milenium Zbawiciel uratuje nas przed ostatnim atakiem diabła i jego zwolenników, doprowadzając tym samym wielki bój do definitywnego końca.

Część III: Zastosowanie

1. Jaką nadzieję daje ci powtórne przyjście Jezusa zarówno w kontekście religijnym jak i kulturowym? Jak możesz wyjaśnić swoim sąsiadom, że powtórne przyjście Jezusa jest jedyną nadzieją ludzkości?

2. Jakie znaczenie ma wypełnienie biblijnych prorocत्व powiązanych z czasem (w tym prorocत्व o 2300 latach) w twoim kontekście religijnym i kulturowym? Przemyśl to i zaproponuj, w jaki sposób możesz przedstawić tę kwestię ludziom żyjącym w twojej społeczności.

3. William Miller opracował szczególny sposób czytania i rozumienia *Biblii*. Jaki model czytania i interpretowania stosujesz studiując *Pismo Święte*? Opracuj i przedstaw uczestnikom lekcji swój sposób rozumienia Słowa Bożego. Powiedz o tym, jak biblijna prawda zmienia nie tylko ciebie, ale także twoich bliskich i społeczność, w której żyjesz.

	<p style="text-align: center;">MATERIAŁY DLA NAUCZYCIELI</p> <ul style="list-style-type: none">• Przewodniki- materiały uzupełniające treść „Lekcji biblijnych”.• Pytania- propozycje przebiegu zajęć i pytań do dyskusji w szkole sobotniej. <p style="text-align: center;">www.adwent.pl dział: Studium biblijne</p>	<p style="text-align: center;">KONSULTACJE ONLINE DLA NAUCZYCIELI</p> <ul style="list-style-type: none">• Wspólne przygotowanie do prowadzenia najbliższego studium Biblii.• Propozycje dodatkowych zajęć.• Odpowiedzi na pytania związane z treścią studium.• Wspólnota, modlitwa <p style="text-align: center;">każdy czwartek, godz.20.00 Zoom: 856 5129 9515 Kod dostępu: Biblia</p>
--	--	---